

SLOVENSKI NAROD

izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafijeva ulica št. 5
Telefon st. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODROUZNICE:

MARIBOR, Grajski trg št. 8. — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 120.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. st. 26. JESENICE. Ob kolodvoru 101. —
Račun pri poštrem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

NA DELO ZA MOČNO JUGOSLAVIJO

Nadaljnje kandidature v dravski banovini — Spremembe v razpo- redru predsednikov volišč — Le v složnem delu je uspeh

Ljubljana, 24. oktobra. AA. Sreska sodišča v dravski banovini so včeraj potrdila še te-le kandidature:

srez Maribor-levi breg: dr. Ljudevit Pivko, profesor v Mariboru; namestnik Janžekovič Ivan, posestnik v Koškah; srez Ljubljana-okolica: Janez Evgen, profesor v pokolu v Ljubljani; namestnik Petrovič, župan na Viču;

srez Kamnik: dr. Potokar Ivan, odvetnik v Kamniku; namestnik Pančur Franc, posestnik v Zgornjih Tuhinjah;

srez Črnomelj in Metlika: Lovšin Evgen, posestnik v Ljubljani; namestnik Smalcev Josip, trgovec in posestnik v Predgradu, občina Stari trg ob Kolpi;

srez Krško: Majcen Ivan, mesar in posestnik v Št. Janžu; namestnik Glo-

bevnik Ivan, posestnik v Škocjanu;

srez Krško: Vale Maks, trgovec in posestnik v Št. Jerneju; namestnik Bu-

čar Lavoslav, posestnik v Kostanjevici;

srez Krško: Grebenc Anton, posestnik v Brezju, občina Krško; namestnik Horvatč Martin, posestnik v Krški vasi;

srez Krško: Drmelj Alojz, posestnik in župan v Boštanju; namestnik Polanc Anton, imljar in župan v Radečah;

srez Litija: dr. Zorec Vinko, odvetnik v Beogradu; namestnik Kovačič Anton, kmet in gostilničar v Selu, občina Bukovica;

srez Novo mesto: Kline Anton, župan v Gornjem Polju; namestnik Matko Da-vorin, upokojenec v Novem mestu;

srez Novo mesto: dr. Zupanič Niko, bivši minister v Ljubljani; namestnik Belovški Klement, posestnik v Sveti Heleni, občina Mirna;

srez Maribor-desni breg: dr. Vauhnik Miloš, odvetnik v Mariboru; namestnik Volk Matija, posestnik in župan v Po-brežju pri Mariboru;

srez Celje: Piki Franc, posestnik in gostilničar v Gotovlju; namestnik Sre-
botnik Ivan, posestnik in veletrgovec z lesom v Sv. Petru v Savinjski dolini;

srez Ptuj: Petovar Lovro, poštar v pokolu in posestnik v Ivanjščicah; na-
mestnik Šolar Franjo, posestnik v Zla-toličju;

srez Ptuj: Vuk Stefan, župan in po-
sestnik v Cirkovcih; namestnik Čeh Jože, gostilničar in posestnik v Ločju;

srez Konjice: Gajšek Karol, notarski kandidat v Konjicah; namestnik dr. Me-
jak Evin, odvetnik v Konjicah;

srez Ljutomer - Radgona: Zemljič Jakob, posestnik in župan v Radencih; namestnik Skuhala Franc, posestnik in župan v Križevcih;

srez Slovenjgrader: dr. Vošnjak Bo-
gumil, poslanik v pokolu v Beogradu;

namestnik dr. Bratkočič Alojz, odvetnik v Slovenjgradcu;

srez Šmarje - Rogatec: Zdolšek An-
ton, posestnik v Hotunju; namestnik Debelak Simon, posestnik v Kristan vrhu;

srez Dravograd: inž. Pahernik Franc,

posestnik v Vuhru; namestnik Geršak Ivan, posestnik in župan v Črni;

srez Dravograd: dr. Rapotec Vinko,

odvetnik v Mariboru; namestnik Topo-
lovec Anton, okrožni nadzornik kon-
zumnega društva v Prevalju;

srez Murska Sobota: Hartner Ferdi-
nand, posestnik v Murski Soboti; na-
mestnik Kočar Matija, župan in posest-
nik v Skakovcih;

srez Murska Sobota: Vezir Geza, po-
sestnik in gostilničar v Martjancih; na-
mestnik Hodošek Franc, posestnik v Venkovcih;

srez Dolnja Lendava: Fašlik Fran,

župnik v Kančevcih; namestnik Ošlaj

Jožef, občinski tajnik v Dolnji Lendavi;

srez Dolnja Lendava: Hajdinjak An-
ton, posestnik v Odrancih; namestnik

Križanč Nikolaj, župan in posestnik v Kotu;

Kandidature drugod

Beograd, 24. oktobra. Rok za vlaganje

sreskih kandidatur se bliža koncu. Do konca tega tedna morajo biti vse kandidature vložene. Dočim so poprepj stranke za celo volilna okrožja same postavljale svoje kandidate, si sedaj vsak srez sam izbira svoje ljudi. Te ugodnosti se volici tudi pridno poslušujejo in le malo bo v državi srezov, kjer bi bil samo po en kandidat. V zadnjih dneh so bile med drugimi, vložene še naslednje kandidature:

mesto Zagreb: bivši minister Juraj D. E-

metrovčič, namestnik Jakob Pavlica,

inž. Ferdo Šegar, gradbeni podjetnik,

namestnik Dragotin Domanjko, zasebni uradnik (Zagreb voli dva poslanca);

srez Žabnik: minister prometa inž. Lazar Radivojević;

srez Vukovar: minister brez portfelja Ivan Palacký, namestnik Bogdan Dejanović, pravoslavni svečenik;

srez Žemun: bivši minister dr. Svetislav Popović, župan v Žemunu;

srez Novi Sad: Gedeon Djundjierski, predsednik borze in veleindustriec.

Izpremembe v razporedru predsednikov vollnih odborov

Beograd, 24. oktobra. »Službene Novine« objavljajo naknadne izpremembe glede volišč in predsednikov vollnih odborov. Za dravsko banovino so izvršene naslednje izpremembe:

Mesto Ljubljana: Za predsednika XI. volišča je imenovan namesto dr. Jakoba Borka načelnik direkcije državnih železnic g. Ivan Deržič. Za predsednika XXIV. volišča je imenovan namesto prof. dr. Stanislava Lapajneta agrarni inspektor Tone Šapija.

Srez Brežice: volišče Sromlje: za predsednika je imenovan učitelj Vladko Župc.

Srez Dolnja Lendava: Volišče Dolnja Lendava: za predsednika volilnega odbora namesto Stanka Šikića sodni kancelist Josip Geder.

Srez Gornji grad: volišče Možirje: za predsednika namesto Mateja Coričana učitelj Stanko Vičič.

Srez Konjice: volišče Loče: namesto Franca Friedla učitelj Fran Šolar.

Srez Laško: volišče Trbovlje II.: namesto Josipa Števe učitelj Leopold Omerzu.

Srez Novo mesto: volišče Orechovica: za predsednika volilnega odbora Josip Prusnik, šolski upravitelj; volišče Storiče: namesto Frana Mastnaka sodnik Jakob Novega mesta.

Srez Radovljica: volišče Koroška Bela: za predsednika volilnega odbora je imenovan inž. Miroslav Šušteršič.

Srez Slovenjgrader: volišče Slovenjgrader: za predsednika volilnega odbora inž. Emil Pupis, sreski šumarski referent.

Sloga in napredek

Pod tem naslovom objavlja varazdinska Jugoslovenija uvodnik, v katerem naglaša med drugim:

Nam Jugoslovenom sloga ni bila nikdar tako potrebna, kakor v današnjih dneh. Mi smo mlada, še ne dovolj urejena država, tako rekoč še v povojih, a oni, ki jo sedaj vodijo, sedanji prvaki jugoslovenskega naroda, so pokazali s svojim dosedanjim de-

lom, da hočejo to dete — naš narod — postaviti na noge in ga voditi s čvrstim korakom, da stopi v svet pripravljeno na vse borbe in težkoče, ki silijo od vseh strani.

Upoštevati je treba, da leže na poti do naše nacionalne in gospodarske samostojnosti razne ovire, v glavnem pa prihajajo od dveh strani. Ene se ne moremo obraniti sami, to je svetovne gospodarske krize, ki prihaja kot posledica svetovne vojne, do katere je prišlo, ker so hoteli močnejši podjarmiti siabje, med katerimi smo bili tudi mi.

Madžari in Germani so nas zasutnili in izkoričali ter hoteli popolnoma uničili. Stoletja so uživali sadove našega delovnega ljudstva, ki so mu od svoje bogate mize metali samo drobline. Prevrat je napravil temu konec. Dobili smo samostojno državo.

Toda je pridobitev sprva nismo znali pravilno oceniti. Namesto, da bi se združili in

v složnem delu gradili svoj skupni dom, smo se med seboj prepričali in prekrali ter

pri tem zanemarili državo in narod. Sedaj mora biti tudi temu konec. Preprič so povrzočili oni, ki so hoteli živeti na račun naših žuljev. Tudi temu je treba sedaj napraviti konec.

Volitve 8. novembra nudijo za to najboljšo priliko. Nočemo več politikov, ki so nas hujskali med seboj, izkoričali vero za svoje strankarske cilje in zavajali dobrodel na narod v mržnjo in sovraščo zato, da bi ostali na krmilu in lepo živel. Preprič so šli da daleč, da je prišlo država sama v resno nevarnost. Nam bi se lahko sedaj že mnogo bolje godilo na gospodarskem polju, če bi se prej prezreo in namestil delo. Da pa bo mogoče to popraviti, nam je potrebna sloga. Slovenec, Hrvatom in Srboni je potrebna samo sloga, vsega drugega imamo dovolj.

Družina stran, zaradi katere moramo biti vsi složni, je še bolj važna. Naši sovražniki komaj čakajo, da bi planili po našem. Vsak dan vidimo in čitamo, kako postopajo z našimi brati, ki so po nesrečnem naključju ostali izven meje naše države. Tem našim nesrečnim bratom obvezamo sladki materni jekzik, sladko besedo jugoslovensko in jih strelijajo v hrbel! Koga ne bi zabolelo v dno duše, če bi danes kdo prišel, pa mu prepovedal, da ne sme več izpregovoriti niti ene same besede v svojem materinskem jeziku, da se morajo njegovi otroci učiti tujega jezika, proti čemer smo se stoljetja borili? Prav ta borba je bila dokaz, da hočemo nekaj več, kakor samo svoj vsakdanji kruh. Hočemo, da smo združeni brati Hrvati, Srbi in Slovenci v eni, svoji veliki in močni državi. In to bomo dosegli 8. novembra, aka bomo vsi kot en mož šli na volišče in oddali svoj glas ljudem, ki hočejo v bodoči Narodni skupščini zastopati veliki jugoslovenski program.

Novi igralni načrt Državne razredne loterije

Število sreč se zmanjša za polovico, zato pa se poveča število dobitkov

»Ali mislite, da sem nor, da bi vam verjel,

da ima ena celo srečka štiri polovice...«

Vsačka številka se je pri sistemu dvojnih sreč delila na štiri polovice, kar je izvra-

lo znotre in nezupanje.

Po novem načrtu se poveča tudi število srednjih dobitkov.

Po starem načrtu se je izzrebal s srednjimi dobitki do 10.000 Din

čisto 2150 sreč, po novem pa bo izzrebalih 3480 sreč.

Glavna premija znaša po novem načrtu 1.000.000, dobitki sta bili po starem načrtu dve glavnih premij po 1.200.000 Din. Razen glavnih premij dobitči novi načrt tudi eni premiji po 500.000 in eno po 400.000 Din. Dobitki so po novem načrtu razdeljeni na mnogo večje število sreč, tako da je možnost izzrebanja mnogo večja, kakor pa je bila dosegla.

Doseglj je veljala dvojna srečka 200 Din.

Po novem načrtu dvojnih sreč ni, zato pa

se površa cena sreč kam del od prejšnjih 100 na

200 Din (polovica 100, četrinica 50 Din),

da bo na ta način omogočeno obdržati do-

sedanje višino dobitkov. Kljub temu le

navideznu podražjanju sreč je jugoslo-

venska razredna državna loterija najce-

nješa med vsemi evropskimi loterijami.

Pruskonemška loterija n. pr. prodaja sreč-

ke po 438, saksionska po 670, hamburška po

459, avstrijska po 384, Madžarska 240, do-

čim stane pri nas tudi v bodoče sreča sa-

mo 200 Din.

Zlati Francoske banke

Naš tujski promet v letošnji sezoni

V splošnem je v primeri z lanskim letom nazadoval, toda ne mnogo

Ljubljana, 24. oktobra.
Zveza za tujski promet je te dni sestavila statistiko tujskega prometa v dravski banovini v sezoni maj-september 1931. Statistika priča, da je tujski promet pri nas sicer nekoliko nazadoval, vendar ne v takem obsegu, kakor bi bilo to glede na splošno gospodarsko krizo pritakovati. Dočim je lani posetilo Slovenijo 96.953 gostov v tujecu, je letos znašalo njih število 90.555. Največ je bilo Jugoslovenov in sicer 72.402, na drugem mestu so Avstrije, ki jih je bilo 11.643, na tretjem pa Nemci iz rajha, ki še vedno radi prihajajo k nam. Bilo jih je 8576, dalje 4845 Čehoslovakov, 3248 Italijanov, 2187 Madžarov, 295 Francozov, 246 Angležev, 340 Poljakov itd.

Poglejmo najprej naša največja letovišča Bled, Rogaško Slatino in Bohinj. V vseh treh letoviščih je bilo letos nekoliko manj letoviščarjev kakor lani, dočim je Kranjska gora napredovala.

Bled

Na Bledu je bilo letos 15.522 gostov, od teh 6412 Jugoslovenov, 2664 Avstrijev, 2446 Čehoslovakov, 2427 Nemcev, 163 Angležev, 63 Francozov, 274 Italijanov, 511 Madžarov, 32 Norvežanov, 131 Poljakov, 96 Američanov iz Južne in Severne Amerike, 12 gostov iz Azije, 5 iz Afrike, 4 iz Avstralije, 33 iz raznih balkanskih držav in 249 iz drugih držav Evrope. Lani je bilo na Bledu 18.819 gostov, torej jih je bilo letos okrog 3300 manj.

Rogaška Slatina

V Rogaški Slatini je bilo letos 6821 gostov, od teh iz Jugoslavije 5248, iz drugih balkanskih držav 144, Avstrij 357, Češkoslovaške 56, Anglije 3, Francije 10, Italije 106, Madžarske 825, Nemčije 8, Norveške 2, Poljske 8, iz drugih krajev Evrope 9, Severne in Južne Amerike pa 65. Lani je bilo v Rogaški Slatini 7720 gostov, torej jih je bilo letos okrog 900 manj.

Bohinj

V Bohinju je bilo letos 1567 gostov, največ seveda iz Jugoslavije in sicer 1164, iz Avstrie 111, Češkoslovaške 73, Anglije 24, Italije 84, Nemčije 99, Norveške 2, Poljske 2, iz ostale Evrope 7 in Severne Amerike 1.

Kranjska gora

V Kranjski gori so bili letos s tujsko prometno sezono zadovoljni. Prelepo alpsko letovišče postaja vedno bolj privlačno, zlasti iz juga države prihajajo gostje radi v Kranjsko goro. Letos je bilo v Kranjski gori 4271 gostov, lani pa 3315,

Tramvaj podrl starko

Ljubljana, 24. oktobra.
Davi okrog pol 11. se je pripeljal na prometni cesti, nekaj korakov od trgovine Berko težka nesreča. Ko je hotela 70letna zasebnica Marija Sturm prekoračila cesto, je privožil tramvaj in jo podrl. Starka je odletela v stran in obležala na cesti. Pasanti, ki so opazili nesrečo, so starko takoj pobrali in jo prenesli v bližnjo vežo, obenem pa je bila takoj obveščena rešilna postaja. Reševalni avto je Sturmovo, ki je močno krvavila iz ušes, prepeljal v bolničko. Med vožnjo se je starka onesvestila, pa se je pozneje v bolnički zopet zavedla. Kako je prišla pod tramvaj, sama ne ve povediti. Gotovo je, da je preslala voznikove signale in ni opazila prihajajočega tramvaja. Njene poškodbe so precej resne. Nesreča je privabila na Dunajsko cesto množico radovednežev in je promet na nekaj minut zastal.

Smrt zavednega narodnjaka

Ljubljana, 24. oktobra.
Predvčerajšnjim je v deželni bolnici preminil Franc Simončič, dobro znani organizator narodno zavednih delavskih vrst v Trstu, ki je tudi še do svoje smrti stal vedno v prvi vrsti za napredno slovensko stvar. Pokojni je bil rojen 29. oktobra 1861. v Št. Petru na Notranjskem in bi bil torej čez nekaj dni praznoval 70letnico svojega življenja, ki v njem ni nikdar počival, temveč se vedno trudil in nesebično delal za svoje stanovske tovariše, za vse delavstvo in za koristi vsega naroda. Še kratko pred smrtnjo je hodil okrog in si je želel, da bi bil naš list ob njegovi 70letnici prvi, ki bi se ga spomnil. Hotel nam je prinesel fotografijo, ali dobrega starčka je prehitela smrt.

Mlad Simončič je bil izredno razumem in inteligenčen, da je postal pri 19. lovškem bataljonu, kjer je služil, četovodja. Ko je odslužil vojaščino, je leta 1884 stopil v Trst v železniško službo, kjer je postal celih 40 let. Pred vojno je najdalje služboval v Ronki ob nekdanji avstrijsko-italijanski meji, ko so pa Italijani napadli Avstrijo, je bil premeščen l. 1915 v Zagreb pri Ljubljani, od tod pa leta 1916. na Brezovico. Ves srečen je bil, ko se je kmalu zopet vrnil v kraje svojega nacionalnega in organizacijskega delovanja na Općino in Trst. Tam je bil namreč vedno med prvoboritelji za našo narodno stvar in je bil tudi ustanovitelj močne Narodne delavske organizacije, ki ji je bil do zadnjega tudi najagilnejši odbornik. Tako je bil navezan na to svojo organizacijo, da se je raziskal, ko je zopet viden v Ljubljani društveno zastavo, ki so jo srečno rešili pred fašisti. V Trstu je bil tudi delaven odbornik CMD in Sokola, obenem pa odbornik

Pred istim senatom se je moral zagotoviti letos skoraj tisoč več. Ko bo Kranjska gora nudila nekoliko več komfora, bo tujski promet stalno narasčal. Največ je bilo Jugoslovenov in sicer 3957, Avstrijev 110, Čehoslovakov 71, Francozov 12, Angležev 12, Italijanov 47, Madžarov 25, Nemcev 28, Norvežanov 10, Poljakov 3, iz ostale Evrope 4.

Manjša letovišča

Tudi na Jezerskem je tujski promet nekoliko napredoval. Letos je bilo 766 letoviščarjev, lani pa 59. Zanimiva je statistika Dovjega. Na Dovjem je bilo letos 1074 gostov, toliko kakor lani. V Čatežu je bilo 1146 gostov, lani 1298. V Begunjah pri Bledu 74, toliko kakor lani. V Brezovici 391, lani 323, v Lescah 254, lani 262, velik napredek pa kaže tudi Rateče-Planica, kjer so imeli letos 1620 letoviščarjev, lani pa samo 678. Tudi Laško se lepo razvija, letos je imelo že 1169 gostov, lani pa samo 769.

Celje in manjši kraji

Celje je letos obiskalo 8958 tujcev, lani pa 12.407. Tujski promet je torej v Celju občutno nazadoval. Po narodnosti je bilo največ Jugoslovenov in sicer 6712, iz Avstrije je bilo 1171 gostov. V Brežicah so imeli 532, lani 422 gostov, v Kočevju 2958, lani 16.082. Lani je bila proslava 600letnica Kočevja in zato je bil tako velik obisk. V prijazni Kostanjevcu so imeli 211 gostov, lani 284, v Kranju 1362, lani 1764, v Krškem 292, lani 142, v Litiji 24, v Novem mestu 1514, lani 1947, v Radovljici 375, lani 272, v Rajhenburgu 176, lani 85, v Sevnici 465, lani 418, v Sv. Krištofu pri Laškem 1050, v Škofji Loki 275, lani 331, v Tržiču 688, lani 967 in v Višnji gori 34. Manjšo je podatki o Kamniku, Rimskih in Dolenjskih Toplicah in nekaterih manjših krajih.

Ljubljana

Zanimiva je tudi tujsko prometna statistika Ljubljane. Naše mesto je v sezoni maj-september posetilo mnogo tujcev, večil je bil pa dotor prebivalstva iz Slovencev o raznih prireditvah, tako odkritju spomenika kralju Petru itd. Tudi Ljubljana je v tujsko prometnem pogledu nekoliko nazadoval. Lani je v tem času posetilo mesto 44.564 tujcev, letos pa 37.742, torej približno 7000 manj. Jugoslovenov je bilo 24.933, iz raznih balkanskih držav 159, Avstrijev 4370 Čehoslovakov 1525, Angležev 189, Francozov 265 Italijanov 2357, Madžarov 390, Nemcev 2490, iz nordijskih držav 150, Poljakov 154, iz ostale Evrope 429, iz severne Amerike 260, iz Azije 52, iz Afrike 8 in iz Avstralije 1.

Narodne čitalnice v Rojanu

Ko po vojni ni več mogel vzdržati med Italijani, se je preselil v Ljubljano in bil sprejet v službo na glavnem kolodvoru, pozneje pa pri železniški direkciji. V Ljubljani je bil ves čas odbornik Zveze jugoslovenskih železničarjev ter med najagilnejšimi borci za napredno stvar.

Pokojni zaušča vodo Uršulo, ki je živel z njim srečno polnih 45 let, dva odrasla sina in hčer. Organizacije, ki je v njih delal, tovariši, rojaki s Krasso in Primorja ter mnogovi prijateljev spremi danes popoldne ob 16 pokojnika k večernemu počinku iz mrtvačnice splošne bolnice k Sv. Križu. Pokojnemu čaštem spomin, njegovi družini pa iskreno sožalje!

Prijateljice tujega blaga

Novo mesto, 23. oktobra.
Pred tukajšnjim senatom trojice se je vrnila kazenska razprava proti 37letni delavki Krištof Mariji, iz Ločne in 24letni delki Jakše Pepini, ki je bila do nedavno uslužbenka pri posetniku Žagarju v Gorenjih Kamencih. Prva je bila obožena, da je v domači vasi meseca maju pokradla posetnike Mariji Bartoljevi raznci blago v vrednosti par stotakov, da je o prilikl večjih sejmoin kradla po stojnicah razne predmete, ki so ji šli kot sraki pod roke, nato pa izročala nakradeno robo svoji varisiči, n. pr. obuvali Pepini Jakšetovi, ki je pokradene predmete spravljala v delavnici, kjer se je izkazalo, sta zelo nevarni tudi lastnini; pred njima niso bile varne niti poljske sadike, ne zimska solata. Tudi to jima je prislo prav. Pokradli sta jo v večji množini na njivi pos. Marije Medved iz Mačkovca, ki goji prav lepo solato, katere sta nosili kar v jerbasih na novomeški trg tako nemoteno, kakor da bi vse to zrastlo na domači njivi. Kako sta si delili izkušnje, to je poglavje zase. Pri Krištofovem se je dobila na stanovanju tudi drž. trobojnica, katera preje nikoli nima. Za zadnjo pravi, da jo je prinesel k hiši njen priležnik stari Jakob Hrastar iz Gote vasi, s katerim je imela kar štiri nezakonske otroke, češ, da je pokojnik kupil na zupunški razprodaji umrle soproge g. prof. Petra Prosema, ki pa je kot priča izjavil, da je bila trobojnica enostavno pri njem ukradena. Jakšetova pa je poleg navedenega obožena, da je okradla svojega delodajalca pos. Žagarja, kjer je imela lepo življenje, leseno statujo z 32 Din vsebine in 100 Din v gotovini, kakor telesne poskodbe. Oboženi

torej letos skoraj tisoč več. Ko bo Kranjska gora nudila nekoliko več komfora, bo tujski promet stalno narasčal. Največ je bilo Jugoslovenov in sicer 3957, Avstrijev 110, Čehoslovakov 71, Francozov 12, Angležev 12, Italijanov 47, Madžarov 25, Nemcev 28, Norvežanov 10, Poljakov 3, iz ostale Evrope 4.

varjati tudi mlada Neža Glavan, por. Červan, doma iz Dolenje Straže. Obtoženka je služila kot dekla do julija meseca t. l. pri trgovcu in po Aloisu Petetu v Dolenji Straži. Kot uslužbenka je to prilikl izrabila in si dala napraviti ponarejen ključ, s pomočjo katerega je uhajala nemoteno v delodajalcovo trgovino, kjer je prvič vzel 70 Din, drugič 103 Din in tretjič pa je nabral raznega blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, je bila obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena po trgovčevi ženi, ki je končno napravila kraj njeni nepoštenosti. Lastnik g. A. Petre, sicer navaja, da je oskodovan na gotovini in blagu najmanj za 2500 Din, ker pa ni bilo dokazov, da je edino obtoženka stvari sama pokradla, ker pa je obtoženka povnila skočno obtoženka vrednost blaga v vrednosti za 66 Din. Pri zadnji tativni pa je bila obdoženka zasačena

Ljubljana prekaša Dunaj

Vsa Evropa ne premore hiše, ki bi bila višja od ljubljanskega nebobičnika

Ljubljana, 24. oktobra.

Ko smo pisali o našem nebobičniku, ki ga gradi Pokojinski zavod v Ljubljani ob Dunajski cesti, Gajevi in Beethovnovi ulici name je omeniti, da doslej v vsej Evropi ni bomo že omislili, da nositev v celoti ne bi večje hiše. Berlin in Köln imata sicer že 13 nadstropje stavbe, vendar so pa vse nižje od našega nebobičnika, saj meri najvišji nemški nebobičnik le 54 m, naš pa 56.60 m in nad to višino bo še 6 m visoka svetlobna reklama in strelovod.

Naš nebobičnik smo pričeli graditi že lani poleti, ko so avgusta meseca pričeli kopati globoke temelje za stavbo. Ti temelji segajo v globino 16 m in so tako sigurni, da nebobičnika ne bo mogel porušiti niti

zgolj v letih, ko bo dosegel 56 m visino.

Doslej pa je bilo v Ljubljani graditi samo 11 in 12 nadstropje, kjer bodo imeli 34 sobe. Vsaka soba bo imela izhod na teraso in samci bodo imeli razen predsoobe in kopalne sobe tudi skupno družinsko sobo.

Model nebobičnika, ki so ga spomladis pričeli graditi na Dunaju. Ta najvišja dunajska hiša je 7 m nižja od ljubljanskega nebobičnika.

najmočnejši potres. Vsa stavba je namreč grajena po najmodernejsih principih gradbenih tehnik in so pri njej zlasti, kar se potresov tiče, uporabljene tudi vse izkušnje nebobičnikov v japonskih velemestih, ki so pretrpel pred leti strahoviti potres. Naš nebobičnik s svojim železo-betoniskim skeletom, kjer je zaradi varnosti pred potresom uporabljenega izredno mnogo železa, je tako trd, da bi se prej prevrnila ceia stavba, kakov bi se razsula. Tudi kar se tiče varnosti pred ognjem je poskrbljeno za vse in nemogoče je, da bi se požar v vsečastnem poslopu razširil. Pokojinski zavod namreč ne zida navadne stanovanjske hiše v sebične spekulacijske namene, tamveč gradi pravo palačo, da bodo imeli pri njenem izdanju zaslужeni mojstri in delavec vseh strok in bo denar, ki so ga zbrali privatni uslužbenci, tudi popolnoma varno naložen.

Mi smo torej pričeli svoj nebobičnik zidati že lani poleti. Dunajčanje so pa pričeli svojega zidati šele letos spomladis in bo gotov šele predhodno jesen. Ker vsakdo, ki je bil na Dunaju, pozna Gosposko ulico, naši pevci in glasbeniki se pa prav dobro spominjajo slavnega Bösendorferjeve koncertne dvorane v tej ulici, omenjam, da stoji našemu podobni nebobičnik tam, kjer je prej stala v Bösendorferjevo koncertno dvorano prezidana jahana Šola grofov Lichtensteinov. Torej že po času smo za več kot pol leta prekossili svetovni Dunaj, še bolj ga pa prekašamo v vsem, kar se tiče nebobičnikov, ki sta si pa kakor vidimo na naši sliki prav zelo podobna. Kakor ljubljanski, se je tudi dunajski nebobičnik razteza po treh nivojih, namreč v bližini Mihaelskega trga od Gosposke ulice v Fahngasse in od tod v Wallnerstrasse, naš pa Dunajske ceste po Gajevi in Beethovnovi ulici. Na naši sliki modela dunajskoga nebobičnika vidimo, da je brez okrasov in čisto prozaična, gola stanovanjska hiša, a pojde pogledat Gajevi ulici, kjer je eden najlepših objektov palača do drugega nadstropja že ves obložen s krasnim podpeškim kamnom. Na elegantnem poliranem portalu lahko občudujemo vso lepoto tega domačega kamna, ki se uspešno kosa z dragimi tujimi marmori.

Kdor pogleda na sliku dunajski nebobičnik, bo oporekal, da je prekaša našega po višini, saj ima vendar 15 nadstropij, naš pa samo 13. Resnica, da ima dunajski nebobičnik več nadstropij, vendar je pa za celih 6.60m nižji od ljubljanskega, zakaj Dunajčanje so moral stediti in so napravili nižje nadstropje. Tam so namreč nadstropja visoka s stropom vred le po 3.10 do 3.20 m, v Ljubljani pa 3.80, spodnja nadstropja so pa še višja zaradi oken sosedne palače Ljubljanske kreditne banke, da bo pogled na skupino obelj poslopje zaradi neprakenjenih vrst oken v isti višini deloval v resnici imponantno in mirno. Tudi so pri dunajskem nebobičniku stropovi močni le po 20 cm, v Ljubljani so pa močni normalno po 40 cm in so zato popolnoma varni glede požara, topote, zvoka, zlasti pa potresa.

Naš nebobičnik je grajen iz železobetona, dunajski pa ima železno konstrukcijo po ameriškem sistemu. Razliko je utemeljena, ker je v Avstriji zelo razvita železna industrija, pri nas pa je mnogo cenješči materiali, ki je iz njega zidan nebobičnik, torej gramoz, opeka, les itd.

Naš nebobičnik sam brez ostalih dveh objektov bo imel 3 mitre, namreč 2 navadna in 1 brzozovnega, ki bo v pol minute dvignil obiskovalca iz prtiljka v kavarno na vrhu — dunajski nebobičnički ima pa samo 2 dvigala, kar je gotovo premalo.

Temej našega nebobičnika je zgrajen na stebrih najbolj solidno in varno, dunajski pa stoji na enostavnem temelju z betonsko pličko. Kakor ljubljanski, ima tudi dunajski nebobičnik dve etaži pod zemljo.

Vrh dunajskoga nebobičnika tvori več etaž v obliki piramide in zožajočih se teras, ljubljanski nebobičnik bo pa imel nad 10 nadstropje le eno teraso in nad njo še tri ožja nadstropja skoraj popolnoma iz stekla.

Model nebobičnika, ki so ga spomladis pričeli graditi na Dunaju. Ta najvišja dunajska hiša je 7 m nižja od ljubljanskega nebobičnika.

najmočnejši potres. Vsa stavba je namreč grajena po najmodernejsih principih gradbenih tehnik in so pri njej zlasti, kar se potresov tiče, uporabljene tudi vse izkušnje nebobičnikov v japonskih velemestih, ki so pretrpel pred leti strahoviti potres. Naš nebobičnik s svojim železo-betoniskim skeletom, kjer je zaradi varnosti pred potresom uporabljenega izredno mnogo železa, je tako trd, da bi se prej prevrnila ceia stavba, kakov bi se razsula. Tudi kar se tiče varnosti pred ognjem je poskrbljeno za vse in nemogoče je, da bi se požar v vsečastnem poslopu razširil. Pokojinski zavod namreč ne zida navadne stanovanjske hiše v sebične spekulacijske namene, tamveč gradi pravo palačo, da bodo imeli pri njenem izdanju zaslужeni mojstri in delavec vseh strok in bo denar, ki so ga zbrali privatni uslužbenci, tudi popolnoma varno naložen.

Mi smo torej pričeli svoj nebobičnik zidati že lani poleti. Dunajčanje so pa pričeli svojega zidati šele letos spomladis in bo gotov šele predhodno jesen. Ker vsakdo, ki je bil na Dunaju, pozna Gosposko ulico, naši pevci in glasbeniki se pa prav dobro spominjajo slavnega Bösendorferjeve koncertne dvorane v tej ulici, omenjam, da stoji našemu podobni nebobičnik tam, kjer je prej stala v Bösendorferjevo koncertno dvorano prezidana jahana Šola grofov Lichtensteinov. Torej že po času smo za več kot pol leta prekossili svetovni Dunaj, še bolj ga pa prekašamo v vsem, kar se tiče nebobičnikov, ki sta si pa kakor vidimo na naši sliki prav zelo podobna. Kakor ljubljanski, se je tudi dunajski nebobičnik razteza po treh nivojih, namreč v bližini Mihaelskega trga od Gosposke ulice v Fahngasse in od tod v Wallnerstrasse, naš pa Dunajske ceste po Gajevi in Beethovnovi ulici. Na naši sliki modela dunajskoga nebobičnika vidimo, da je brez okrasov in čisto prozaična, gola stanovanjska hiša, a pojde pogledat Gajevi ulici, kjer je eden najlepših objektov palača do drugega nadstropja že ves obložen s krasnim podpeškim kamnom. Na elegantnem poliranem portalu lahko občudujemo vso lepoto tega domačega kamna, ki se uspešno kosa z dragimi tujimi marmori.

Kdor pogleda na sliku dunajski nebobičnik, bo oporekal, da je prekaša našega po višini, saj ima vendar 15 nadstropij, naš pa samo 13. Resnica, da ima dunajski nebobičnik več nadstropij, vendar je pa za celih 6.60m nižji od ljubljanskega, zakaj Dunajčanje so moral stediti in so napravili nižje nadstropje. Tam so namreč nadstropja visoka s stropom vred le po 3.10 do 3.20 m, v Ljubljani pa 3.80, spodnja nadstropja so pa še višja zaradi oken sosedne palače Ljubljanske kreditne banke, da bo pogled na skupino obelj poslopje zaradi neprakenjenih vrst oken v isti višini deloval v resnici imponantno in mirno. Tudi so pri dunajskem nebobičniku stropovi močni le po 20 cm, v Ljubljani so pa močni normalno po 40 cm in so zato popolnoma varni glede požara, topote, zvoka, zlasti pa potresa.

Naš nebobičnik je grajen iz železobetona, dunajski pa ima železno konstrukcijo po ameriškem sistemu. Razliko je utemeljena, ker je v Avstriji zelo razvita železna industrija, pri nas pa je mnogo cenješči materiali, ki je iz njega zidan nebobičnik, torej gramoz, opeka, les itd.

Naš nebobičnik sam brez ostalih dveh objektov bo imel 3 mitre, namreč 2 navadna in 1 brzozovnega, ki bo v pol minute dvignil obiskovalca iz prtiljka v kavarno na vrhu — dunajski nebobičnički ima pa samo 2 dvigala, kar je gotovo premalo.

Temej našega nebobičnika je zgrajen na stebrih najbolj solidno in varno, dunajski pa stoji na enostavnem temelju z betonsko pličko. Kakor ljubljanski, ima tudi dunajski nebobičnik dve etaži pod zemljo.

Vrh dunajskoga nebobičnika tvori več etaž v obliki piramide in zožajočih se teras, ljubljanski nebobičnik bo pa imel nad 10 nadstropje le eno teraso in nad njo še tri ožja nadstropja skoraj popolnoma iz stekla.

Model nebobičnika, ki so ga spomladis pričeli graditi na Dunaju. Ta najvišja dunajska hiša je 7 m nižja od ljubljanskega nebobičnika.

najmočnejši potres. Vsa stavba je namreč grajena po najmodernejsih principih gradbenih tehnik in so pri njej zlasti, kar se potresov tiče, uporabljene tudi vse izkušnje nebobičnikov v japonskih velemestih, ki so pretrpel pred leti strahoviti potres. Naš nebobičnik s svojim železo-betoniskim skeletom, kjer je zaradi varnosti pred potresom uporabljenega izredno mnogo železa, je tako trd, da bi se prej prevrnila ceia stavba, kakov bi se razsula. Tudi kar se tiče varnosti pred ognjem je poskrbljeno za vse in nemogoče je, da bi se požar v vsečastnem poslopu razširil. Pokojinski zavod namreč ne zida navadne stanovanjske hiše v sebične spekulacijske namene, tamveč gradi pravo palačo, da bodo imeli pri njenem izdanju zaslужeni mojstri in delavec vseh strok in bo denar, ki so ga zbrali privatni uslužbenci, tudi popolnoma varno naložen.

Mi smo torej pričeli svoj nebobičnik zidati že lani poleti. Dunajčanje so pa pričeli svojega zidati šele letos spomladis in bo gotov šele predhodno jesen. Ker vsakdo, ki je bil na Dunaju, pozna Gosposko ulico, naši pevci in glasbeniki se pa prav dobro spominjajo slavnega Bösendorferjeve koncertne dvorane v tej ulici, omenjam, da stoji našemu podobni nebobičnik tam, kjer je prej stala v Bösendorferjevo koncertno dvorano prezidana jahana Šola grofov Lichtensteinov. Torej že po času smo za več kot pol leta prekossili svetovni Dunaj, še bolj ga pa prekašamo v vsem, kar se tiče nebobičnikov, ki sta si pa kakor vidimo na naši sliki prav zelo podobna. Kakor ljubljanski, se je tudi dunajski nebobičnik razteza po treh nivojih, namreč v bližini Mihaelskega trga od Gosposke ulice v Fahngasse in od tod v Wallnerstrasse, naš pa Dunajske ceste po Gajevi in Beethovnovi ulici. Na naši sliki modela dunajskoga nebobičnika vidimo, da je brez okrasov in čisto prozaična, gola stanovanjska hiša, a pojde pogledat Gajevi ulici, kjer je eden najlepših objektov palača do drugega nadstropja že ves obložen s krasnim podpeškim kamnom. Na elegantnem poliranem portalu lahko občudujemo vso lepoto tega domačega kamna, ki se uspešno kosa z dragimi tujimi marmori.

Kdor pogleda na sliku dunajski nebobičnik, bo oporekal, da je prekaša našega po višini, saj ima vendar 15 nadstropij, naš pa samo 13. Resnica, da ima dunajski nebobičnik več nadstropij, vendar je pa za celih 6.60m nižji od ljubljanskega, zakaj Dunajčanje so moral stediti in so napravili nižje nadstropje. Tam so namreč nadstropja visoka s stropom vred le po 3.10 do 3.20 m, v Ljubljani pa 3.80, spodnja nadstropja so pa še višja zaradi oken sosedne palače Ljubljanske kreditne banke, da bo pogled na skupino obelj poslopje zaradi neprakenjenih vrst oken v isti višini deloval v resnici imponantno in mirno. Tudi so pri dunajskem nebobičniku stropovi močni le po 20 cm, v Ljubljani so pa močni normalno po 40 cm in so zato popolnoma varni glede požara, topote, zvoka, zlasti pa potresa.

Naš nebobičnik je grajen iz železobetona, dunajski pa ima železno konstrukcijo po ameriškem sistemu. Razliko je utemeljena, ker je v Avstriji zelo razvita železna industrija, pri nas pa je mnogo cenješči materiali, ki je iz njega zidan nebobičnik, torej gramoz, opeka, les itd.

Naš nebobičnik sam brez ostalih dveh objektov bo imel 3 mitre, namreč 2 navadna in 1 brzozovnega, ki bo v pol minute dvignil obiskovalca iz prtiljka v kavarno na vrhu — dunajski nebobičnički ima pa samo 2 dvigala, kar je gotovo premalo.

Temej našega nebobičnika je zgrajen na stebrih najbolj solidno in varno, dunajski pa stoji na enostavnem temelju z betonsko pličko. Kakor ljubljanski, ima tudi dunajski nebobičnik dve etaži pod zemljo.

Vrh dunajskoga nebobičnika tvori več etaž v obliki piramide in zožajočih se teras, ljubljanski nebobičnik bo pa imel nad 10 nadstropje le eno teraso in nad njo še tri ožja nadstropja skoraj popolnoma iz stekla.

Model nebobičnika, ki so ga spomladis pričeli graditi na Dunaju. Ta najvišja dunajska hiša je 7 m nižja od ljubljanskega nebobičnika.

najmočnejši potres. Vsa stavba je namreč grajena po najmodernejsih principih gradbenih tehnik in so pri njej zlasti, kar se potresov tiče, uporabljene tudi vse izkušnje nebobičnikov v japonskih velemestih, ki so pretrpel pred leti strahoviti potres. Naš nebobičnik s svojim železo-betoniskim skeletom, kjer je zaradi varnosti pred potresom uporabljenega izredno mnogo železa, je tako trd, da bi se prej prevrnila ceia stavba, kakov bi se razsula. Tudi kar se tiče varnosti pred ognjem je poskrbljeno za vse in nemogoče je, da bi se požar v vsečastnem poslopu razširil. Pokojinski zavod namreč ne zida navadne stanovanjske hiše v sebične spekulacijske namene, tamveč gradi pravo palačo, da bodo imeli pri njenem izdanju zaslужeni mojstri in delavec vseh strok in bo denar, ki so ga zbrali privatni uslužbenci, tudi popolnoma varno naložen.

Mi smo torej pričeli svoj nebobičnik zidati že lani poleti. Dunajčanje so pa pričeli svojega zidati šele letos spomladis in bo gotov šele predhodno jesen. Ker vsakdo, ki je bil na Dunaju, pozna Gosposko ulico, naši pevci in glasbeniki se pa prav dobro spominjajo slavnega Bösendorferjeve koncertne dvorane v tej ulici, omenjam, da stoji našemu podobni nebobičnik tam, kjer je prej stala v Bösendorferjevo koncertno dvorano prezidana jahana Šola grofov Lichtensteinov. Torej že po času smo za več kot pol leta prekossili svetovni Dunaj, še bolj ga pa prekašamo v vsem, kar se tiče nebobičnikov, ki sta si pa kakor vidimo na naši sliki prav zelo podobna. Kakor ljubljanski, se je tudi dunajski nebobičnik razteza po treh nivojih, namreč v bližini Mihaelskega trga od Gosposke ulice v Fahngasse in od tod v Wallnerstrasse, naš pa Dunajske ceste po Gajevi in Beethovnovi ulici. Na naši sliki modela dunajskoga nebobičnika vidimo, da je brez okrasov in čisto prozaična, gola stanovanjska hiša, a pojde pogledat Gajevi ulici, kjer je eden najlepših objektov palača do drugega nadstropja že ves obložen s krasnim podpeškim kamnom. Na elegantnem poliranem portalu lahko občudujemo vso lepoto tega domačega kamna, ki se uspešno kosa z dragimi tujimi marmori.

Kdor pogleda na sliku dunajski nebobičnik, bo oporekal, da je prekaša našega po višini, saj ima vendar 15 nadstropij, naš pa samo 13. Resnica, da ima dunajski nebobičnik več nadstropij, vendar je pa za celih 6.60m nižji od ljubljanskega, zakaj Dunajčanje so moral stediti in so napravili nižje nadstropje. Tam so namreč nadstropja visoka s stropom vred le po 3.10 do 3.20 m, v Ljubljani pa 3.80, spodnja nadstropja so pa še višja zaradi oken sosedne palače Ljubljanske kreditne banke, da bo pogled na skupino obelj poslopje zaradi neprakenjenih vrst oken v isti višini deloval v resnici imponantno in mirno. Tudi so pri dunajskem nebobičniku stropovi močni le po 20 cm, v Ljubljani so pa močni normalno po 40 cm in so zato popolnoma varni glede požara, topote, zvoka, zlasti pa potresa.

Naš nebobičnik je grajen iz železobetona, dunajski pa ima železno konstrukcijo po ameriškem sistemu. Razliko je utemeljena, ker je v Avstriji zelo razvita železna industrija, pri nas pa je mnogo cenješči materiali, ki je iz njega zidan nebobičnik, torej gramoz, opeka, les itd.

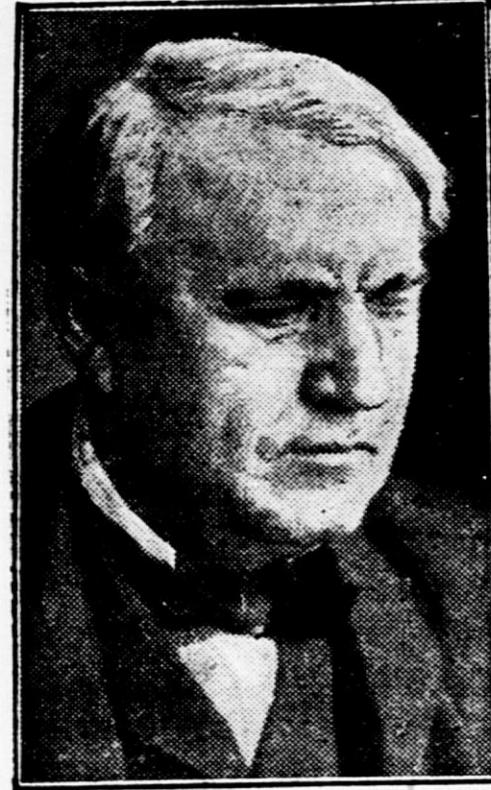
Naš nebobičnik sam brez ostalih dveh objektov bo imel 3 mitre, namreč 2 navadna in 1 brzozovnega, ki bo v pol minute dvignil obiskovalca iz prtiljka v kavarno na vrhu — dunajski nebobičnički ima pa samo 2 dvigala, kar je gotovo premalo.

Temej našega nebobičnika je zgrajen na stebrih najbolj solidno in varno, dunajski pa stoji na enostavnem temelju z betonsko pličko. Kakor ljubljanski, ima

Edisonovo življenje in delo

Nekaj zanimivih podrobnosti in podatkov o slavnem izumitelju

Ves svetovni tisk je poročal obširno o Edisonovem življenu in delu. Ni vendar na svetu pomembnejšega lista, ki bi se ne bil spomnil slavnega izumitelja ob njegovi smrti. In malo je mož v zgodovini človeštva, ki bi bili zasloveli po vsem svetu, kakor Edison. Rojen je bil sicer v Ameriki in Američani so na svojega rojaka po pravici ponosni, toda njegovi izumi so tako važni za vse človeštvo, da je Edison s svojim delom last vseh narodov. Od tod tudi tolik odmev po vsem svetu ob njegovi smrti.

Edison verižnik

Edison je že od mladih nog hrepenil po bogastvu. Ni mu pa šlo za to, da bi s pomočjo denaria užival vse dobre stvari, da bi udobno živel in lehnaril, temveč je rabil denar za svoje poskuse. Ko je še kot deček prodajal v vlaku novine, se je priprjal v Detroit v trenutku, ko je prišla tja senzacionalna vest o bitki pri Shilatu v vojni severa proti jugu. Ljudje so se kar trgali za novine in tedaj je Edison prvič v življenu špekuliral. Denaria je imel komaj za 300 izvodov, kupil jih je pa po dolgem pogajanju na kredit 1000. Odnesel jih je v vlak in prosil znanega telegrafista, naj sporoči na vse postaje, da pridejo s prihodnjim vlakom novine, ki prineso senzacionalno poročilo.

Na prvi postaji je obšla mlaudega Edisona groza. Prodal je namreč samo 55 izvodov po 5 centov; na drugi postaji je bilo pa povprečanje po novinah že takoj veliko, da je zvišal ceno na 10 centov, a na slediči postaji je prodajal izvod že po 25 centov, pa jih je imel še pre malo. Zasluzil je precej denaria in vse je porabil za svoj potujoči laboratorij. Za svojo mamico je položil na stran samo en dolar in sicer tistega, ki se je najbolj lesketal.

Edisonov sin o očetu

Kako je Edison živel, delal in ustvarjal, kakšne je imel osebne želje in kaj je misil o bodočem razvoju tehnike, vse to je povedal letos poleti njegov sin Charles Edison v pogovoru z urednikom lista »Radio Welt« na sestanku v Londonu. Charles Edison, ki je tudi močno naglušen, kakor je bil njegov oče, je delal, da bi se težko našel na svetu človek, bi takoj marljiv in kljub visoki starosti tako željan dela, kakor je bil njegov oče. 84-letni oče se zaklepa še sedaj po cele ure v svoji laboratoriji, kjer računa in dela, ne da bi mislil na jed ali spanje, — je pravil Edison sin novinarju. Moj oče se mora zahvaliti za vse svoje izume v prvi vrsti svoji izredni marljivosti, dočim igra njegov genij le neznamno vlogo. Od tod tudi njegova dozdevno čudaška, v resnic pa dobro utemeljena navada ustaviti uro v laboratorijski ali kabinetu vedno, kadarkoli se je pripravil k delu.

Edison je delal vedno pri umetni luči in zato ni nikoli opazil, da se mrači, da je že polnoč ali pa da se že celo dani. Uro je pognal šele, če je bil rešen problem, s katerim se je baš pečal. Edina njegova hrana pri delu so bili prepečenci in čokolada. Delal je navadno 24 ur brez prestanka, potem je pa sedel na motocikl in se vozil v največjem diru po kalifornijski obali. Na staru leta si je seveda take izlete privočil bolj redko ter je živel mirno in redno življenje. Delati je začel ob 9., opoldne je malo počival, po kosilu je pa zopet delal nepretrgoma do večera. Kljub visoki starosti je delal dnevno 8–10 ur.

Značilno za Edisona je bilo, da se ni omejil nikoli na en problem, temveč da mu je rojilo po glavi vedno več načrtov istočasno. Bil je namreč mnenja, da se človek tako neprimereno manj utrdi in da ostane vedno čil. Še letos poleti se je ukvarjal istočasno s štirimi novimi izumi. Najvažnejši rezultat njegovih zadnjih poskusov je bilo odkritje novega načina izdelovanja gume, ki je zahteval intenzivno kemično delo, ob katerem se je stari izumitelj razvedril in oddahnih od strogo fizikalnih problemov. Tisoče najrazličnejših rastlin je preiskal in preizkusil, koliko je v njih kavčuga. Po dolgem prizadevanju je našel rastlino, ki da je visok odstotek kavčuga in zdaj ni daleč čas, ko bo do sedanja proizvodnja gumenja bistveno izpremenjena. Bolj za zabavo se je pečal Edison letos poleti tudi s konstrukcijo

ampliona. Izumil je nekaj mesecev pred svojo smrto še posebno startersko baterijo za avtomobile, ki jo pa smejo rabiti zaenkrat samo na Fordovih avtomobilih.

Edisonovi zavodi so prodajali tudi mnoge radio-potrebščine, ki jih je izumil ali izpopolnil Edison, toda trgovina je šla zadnje čase slabo, ker je ameriški trg prepričljen. Zvočnemu filmu je napovedal slavni izumitelj v najblžji bodočnosti temeljite izpremembe. Sam je rad posečal zvočne filme in prizadaval si je uganiti iz slik vsebine filma. Ugotovil je, da pridejo najlepše možnosti, ki jih more nuditi zvočni film, kar same po sebi. Po njegovem mnenju je čisto napačno kazati mnogo dialognih filmov in dajati milijone za filme o raznih ekspedicijah, namesto da izpopolnimo mikrofonsko tehniko tako, da bi se dala porabiti v prosti naravi. Edison je visoko cenil Chapлина in žal mu je bilo, da stopa ta veliki umetnik s svojimi deli tako redko pred javnost. Chaplinovi filmi so mu bili v največjo zabavo.

Koledar Edisonovega življenja

1847 — rojen 11. februarja v Milanu v državi Ohio.

1854 — se je preselil v Port Huron v državi Michigan.

1857 — prvi kemični laboratorij v kleti domače hiše.

1859 — prodajalec novin in slaščic na železnici Grand Trunk.

1862 — tisk in prodaja v vlaku Grand Trunk Herald prve novine tiskane neposredno v vozečem vlaku.

1862 — napelje brzjavni vod s kolo-dvora v vas.

1863 — prvo mesto v poklicu telegra-fista v Stradford Junction v Kanadi.

1868 — telegrafist Western Union v Bostonu.

1868 — prvi patentirani izum: električni stevec glasov za glasovanje.

1869 — šef tiskovne službe na daljavo v newyorskem denarnem zavodu.

1869 — otvor tehnično pisarno skupno s Franklinom Popom, različne izpolnitve strojev za tisk na daljavo.

1870 — zasluži prvi denar z izumom — 40.000 dolarjev — in otvor tovarno v Newarku.

1871 — dela na konstrukciji prvega porabnega pisanega stroja.

1872–1876 izpopolnитеv brezjavnega sistema Monograf in Multiplex, izum voženega papirja in mikrotaksimetra.

1876 — preselitev v lastni laboratorij v Menlo-Park v New Jersey.

1877 — konstrukcija mikrofona in izum fonografa.

1879 — izum električne žarnice in izpopolnitev dinama.

1880 — izum magnetičnih škarj za kovino.

1881 — otvor trgovino v New Yorku in ustanovi prvo tovarno za električne žarnice.

1882 — sestavi in izdelal prve električne lokomotive.

1883 — odkritje pravila o električnem toku, znanega pod imenom Edisonov efekt.

1891 — konstrukcija filmske kamere.

1891–1900 dela na koncentracijskem pokretu rudniške industrije.

1900–1910 izpopolnитеv Edisonove baterije; važna odkritja v pridobivanju cementa.

1905 — izdeluje diktafone.

1912 — izum govorečega filma kinetofona.

1914 — odkritje metode za pridobivanje sintetične karbolne kislino, požar v Edisonovih tvornicah, izum daljnoprisa Telescribe, spojitev telefona in fonografa.

1917–1918 dela na povelje vlade za vojno industrije.

1918 — povratak v lastne laboratorije k ravozljavljanju svetovnih problemov.

1927 — začetek poskusov z izdelovanjem gume iz novih rastlin, ki se dajo gojiti tudi v Severni Ameriki. Ti poskusi so zapolnili zadnja leta njegovega življena.

1930 — delo na polju letalstva.

1931 — 18. oktobra umrl.

Edison in ameriški fantič

Neki ameriški fantič je brez pomislike in strahu napisal staremu Edisonu pismo, v katerem ga je vprašal, kako je mogel odkriti toliko novega, kako je živel, če je igral tenis ali bral žogo, kaj je jedel in kolikokrat na dan se je kopal ali umival. In starci Edisoni so smatral tega za predzrnost, niti za prostaštvo, temveč je narekoval odgovor ter ga poslal dotedncemu dečku, ki se je čutil seveda zelo počaščenega, da odgovarja na njegovo pismo tako imeniten gospod.

Edisonove novine

Mali Edison je začel svojo kariero s prodajanjem novin, kakor mnogi drugi slavni ameriški možje. Prodajal je novine v vlaku med Post Huron in Detroitom. Da bi pa več zasluzil, je prodajal obenem tudi slaščice in sadje. Ker je imel že v mladih letih polno glavo izumov in tehničnih problemov, mu je šinila v glavo misel, da bi tiskal novine kar sam. Železniška uprava mu je dala na razpolago kotiček v službenem wagonu in tam si je Edison postavil ročni tiskarski stroj. Kmalu so začele izhajati nizovne no-

vine s ponosnim naslovom »Weekly Herald«.

Edison je opravil pri novinah vsa dela od glavnega urednika do stavca, korektorja in izdelovalca tiskarske barve. Za tiskarskim strojem je bila v vagonu polica s kemikalijami kot prvi Edisonov laboratorij. Škoda, da se ni ohranilo poročilo o kakovosti Edisonovih novin. Vsekakor s pa bile senzacija svoje vrste in celo londonske »Times« so opozorile nanje s celim člankom kot na redkost in zanimivost posebne vrste.

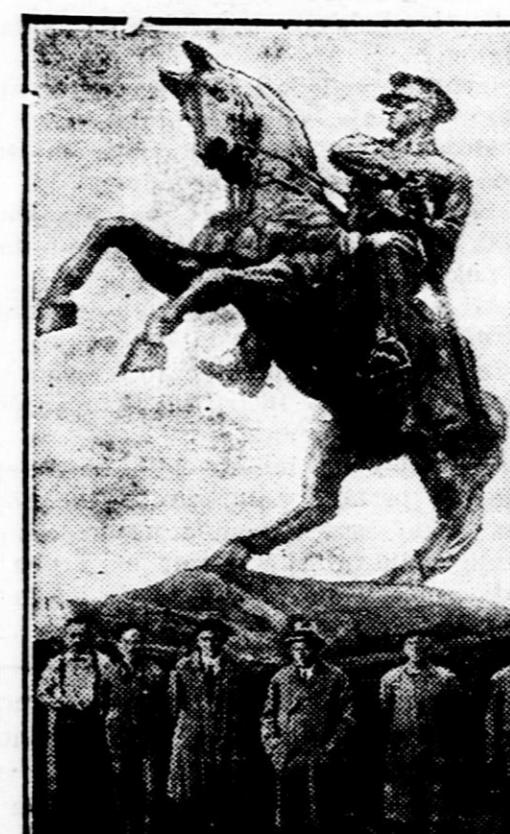
Kako je delal

Klub svoji visoki starosti je delal Edison še zadnja leta svojega življenja celo po 18 ur na dan. Kadar se je ukvarjal s kakim problemom, sploh ni poznal počitka. Samo njegova žena je lahko tu pa tam posegla vmes in ga odvrnila za nekaj časa od prepornosti dela. Da ni bilo nje, bi najbrž ne bi dočakal tako visoke starosti.

Ko je ustanovil lastno tovarno, so bil: njegov izdelki dobrji, toda vsi: »juje niso bili z njimi zadovoljni. Tedaj je poklical Edison v pisarno najboljše delavce in jim sporočil, da ne bo preje ednega, dokler ne izum popolnejšega stroja. Delavci so mu pomagali in z druženimi močmi so delali brez počitka 60 ur, dokler niso našli napake. Edison je spal potem celih 36 ur nepretrgoma. Drugič zopet je iskal Edison novo kemično spajino. Čez nečo je prestudiral vsa tehnično knjižnico, potem je pa delal poskus za poskusom. Sest tednov je jedel, pil in spal, največ pa kadiš samo v labitoriju, ne da bi legel k počitku. Spal je kar sede v naslanjaču. Ta čas je pospela 1000 listov papirja in napravil nad 2000 poskusov, predno je našel, kar je iskal.

Edisonov grob

Edisonove pogreba se je udeležilo samo nekaj nad 400 ljudi, med njimi tudi soprga prezidenta Hooverja. Pogreb se je vršil v sredo v West Orange. Žalni sprevod se je pomikal med gostim špariljcem Edisonovih čestilcev, po ulicah in povsod je vladala grobna tišina. Edisonove zemanske ostanke so prenesli na pokopališče in jih položili k večnemu počitku v senci ogromnega hrasta, Edisonovega najljubšega drevesa. Oddelek policije na konjih bo stal ob grobu 4 dni in 4 noči na častni straži.

Spomenik Kemal paši v Samsunu ob Černem morju (glej članek v »Slovenskem Narodu« št. 229 z dne 9. oktobra str. 4).

Bivšega kralja zamjali z vromilcem

Kakor je navadnim ljudem ključ od stanovanja ali večnih vrat neobhodno potreben, tako je vladarjem navadno sploh neznan. Ni torej čuda, da dela bivšim vladarjem nošenje ključa preglavice in da ga radi pozabijo povsod, kjer hodijo. Življenje bivših cesarjev in kraljev ni posebno prijetno. Malenkosti, ki navadnega človeka prav nič ne motijo, so njim zelo neprjetne, ker so bili vajeni drugačnega življenja. Če pozabi človek doma ali kjerkoli ključ, si zna takoj pomagati. Pokliče pač ključavnica ali pa zlezne v svoje stanovanje skozi okno. Skozi okno pa seveda ne more zlesti bivši vladar.

In take neprjetne posledice svoje pozabljenosti je čutil nedavno bivši kralj Amanullah, ki živi sedaj ločeno od sveta v Clarensu pri Montreauxu. Ko se je nekega dne vrčal s svojega običajnega izprehoda in prispel do svoje vile, je pozabil, da je pozabil nekje ključ od vrat.

Amanullah je pa energičen mož, ki ni izgubil glave, temveč je našel izhod iz kločiljega položaja na ta način, da je zlezel kar skozi okno v vilu. Clarens je pa majhno mestece, kjer je samo nekaj vil in zato se ljudje med seboj dobro poznajo in vedo vse, kar se v mestecu zgodi. Tako so sosedje pozabili tudi Amanullahu, kako leže skozi okno v vilu. Ker je mogel nihče verjeti, da bi bivši kralj lezel v vilu skozi okno, so mislili, da hoče v Amanullahovo vilu nekdo vlotiti. Brž so obvestili policijo, ki je prihletela in arretirala Amanullahu kot vromilca. Bivši kralj se je seveda branil in komaj je prepirčal policijo, da ni vlotile kolajno za hrabrost.

Pierre Laval s svojo hčerkjo Jose na krovu parnika »Ille de France« med vožnjo v Ameriko.

Doma vsaj plavalne hlače

Tako je odredila pariška policija. Skozi pariško predmestje se vije viseča proga tik nad zadnjim pročeljem hiš, da vidijo potnike skozi okna vse, kar se godi v sobah. V eni teh hiš stoji bančni uradnik Billeau, ki je zelo vnet za čistoč. Redno vsak dan se umije do nog do glave, večkrat pa celo dvakrat ali trikrat na dan, suši se pa kar na solcu. Da se bolje osuši, odpre vsa okna in stoji zdaj pri enem, zdaj pri drugem, kakor pač sijе solnce. Pri tem ga pa prav nič ne moti, da ga vidijo potniki v viseči progi in da so nekateri celo kričali nanj, naj se nikar ne kaže tako, kakor ga je rodila mati. Uradnik je na to nihče, pač je pa motilo potnike. Dolgo so se zgrajali, nazadnje so se pa domenili in vložili proti Billeauvo tožbo, češ, da žali njihov moralni čut.

Zadeva je prišla pred sodišče, kjer je pa oboženec izjavil, da se bo tudi v bodoči nag solnicu in sušil, ne glede na temperaturo zraka. Kategorično je izjavil, da bo počel to tudi pozimi, če, da je že dovolj utrjen in da se mraza ne boji. Sodnik v svojih paragrafigih ni mogel najti ničesar, kar bi govorilo v oboženčevu škodo in zato je odstopil zadevo policiji. Policija je pa naročila Billeau, da mora v bodoči pri kopanju doma nositi vsaj plavalne hlače. To je Belleau tudi obljubil in tako je zadeva začela urejena.

Zakaj nehamo rasti

Biologija nas uči, da se vsaka celica deli, da nastaneta iz ene dve, iz dveh štiri, iz štirih osem itd., in da s postopnim deljenjem organizem raste. Ždaj pa nastane vprašanje, zakaj ne gre do telesne nekončnosti, zakaj človek ne zraste v orjaka, zakaj ne postane miška tako velika kakor slon.

Emile Gaboriau:

68

Dampirji velemešta

Roman

In po kratkem, preračunanem molku je Dauman pripomnil:

— V ovadbi, ki bi jo sestavil jaz, vi pa podpisali bi lahko omenila, da niste bili vzgojeni svojemu stanu primerno, da vam izobrazba sploh ni bila dostopna, da vas oče izrablja kot slugo. Je vas oče kdaj udaril?

— Se nikoli.

— Nič ne de, v ovadbi lahko kljub temu napiševo, da vas pretepa. Ah, načini razlogi bodo za zagovornika preprčevalni. Ves kraj lahko recimo potrdi, da ima vas oče sicer za dobra dva milijona samo zemljišč, pa ste bili vendar tako daleč predmet sočutja, da vas v Bivronu niso klicali drugače kakor »ta malo divaček iz Champdoca.«

Norbert je planil pri teh besedah pokonci.

— Kdo si je držnil nazivati me tako! — je zakričal ves iz sebe. — Povejte!

Ta izbruh jeze, ki seveda ni bil mišljeno resno, ni presenetil Daumana.

— Vaši sovražniki, — je odgovoril, — ali vsaj sovražniki vašega očeta in teh je mnogo...

— Vendar pa hočem...

— O, vi, gospod markiz, imate samo prijatelje in sicer še več, nego si mislite, posebno pa med ženskami. Glejte, bilo je baš ta četrtek. Nekdo je govoril o vas vpričo Diane de Sauvebourg in že vaše ime ji je pogumno vso kri v glavo. Poznate gospodinčno Diana?

Cuteč, da mu kri zaliva obraz, je Norbert povesil glavo in molčal.

Toda ta čas je zakukala stara ura, ki je krasila »prezidentov« kabinet, in Norbert je prestrašeno planil pokonci.

— Poldne je že! — je vzkljiknil. — Pri nas bo že obed. Kaj poreče oče?

— Kaj se ga res tako bojite?

Toda Norbert ni slišal tega posmehovanja; odšel je k svojemu vozu in pognal konje, da se je kar kadilo za njimi. »Prezident« je stal na pragu in gledal za njim.

— Le poženi konje, fant, le požuri se! — je mrmral sam pri sebi. Nisi mi zaklical »na svedenje«, vendar sem pa preprčan, da se še vrneš. Imam še trete sredstvo, ki ga bo sprejel, ker hočem jaz. Ah, gospod vojvoda, le pazite se!

III.

Dauman ni lagal, ko je dejal Norbertu, hoteč razvneti njegov gnvev:

Ne pravijo vam drugače kakor »divjak iz Champdoca.«

Samo da ljudje temu zdevku niso pripisovali nobenega razjaljivega pomena. Za mladeniča tako ogromnega premoženja se je zanimal ves kraj in še bolj kakor moški so se zanimali zanj ženske. Matere, ki so imele za možitev godne hčere, so sanjale o »divjaku iz Champdoca« kot o svojem bodočem zetu. Toda kako priti do njega ali kako prikleniti ga nase?

Ta poskus, ki ga ni tvegala nobena mati, je sklenilo napraviti še čisto mlado, energično dekle.

To pogumno dekle je bila Diana de Sauvebourg.

V svojem osemnajstem letu, ki ga še ni bila izpolnila, je veljala Diana za eno najlepših dekle v Poitu in sicer po pravici. Bila je dokaj velika in plavolasta. Čar ujetnih bujnih las in njenega smehlja se ni mogel nihče protiviti. In bila je izredno energična.

Njen oče je bil zelo bogat, imela je pa deset let starejšega brata. Ta bo podedoval večino.

Diana je prišla ta čas iz samostana, kjer se je vrgajala in slišala je o »divjaku iz Champdoca«. Takoj drugi dan je šla poizvedovati in informacije, ki jih je zbrala, so bile take, da kaj takega niti v sanjah ni pričakovala. Začela je torej zadevati od prijetne in neprijetne strani.

Prijetna stran je bila, da bi postala vojvodinja, da bi imela ogromno premoženje, da bi živila v Parizu in kraljevala pred mestju Saint-Germain.

Neprijetna stran je bilo pa težavno srečanje z Norbertom in vojvodina la-komnost.

Predno se je pa odločila poskusiti svojo srečo, je hotela videti Norberta. Dala si ga je pokazati prihodnjo nedeljo v cerkvi in že na prvi pogled se ji je prikul. Vseč ji je bila njegova možata lepota, bistre oči in lepo vedenje pod siromašno obleko.

Z žensko rahločutnostjo je uganiila, da je nesrečen in razjarjen, da trpi. Smilil se ji je in čutila je, da ga bo ljubila, da ga že ljubi... Staršem tega seveda ni povedala.

Diana de Sauvebourg je bila zelo romantična, obenem pa tudi zelo energična. Sklenila je takoj, da se mora seznaniti z Norbertom in sicer po golem naključju. Toda kako?

Kar ji je šinila v glavo srečna misel. Naenkrat jo je obšla dobrodelnost. Pomagati bolnim, starčkom in nedolžnim otročičkom, to je postalno njen edini poklic. Vsak hip si jo lahko srečal zunaj, včasih v spremstvu sluge, ki je nosil za nogo košaro z živili, večinoma pa samo. Nihče ni opazil, da so prebivali vsi Diana varovanci ob poti proti Bivronu, posebno pa v okolici gradu Champdoca.

Toda zmanj je hodila vedno pogosteje z doma, zmanj je menjavala ure in hodila zdaj po stezicah, zdaj po glavnih cesti — »divjaka iz Champdoca« ni bilo na izpregled.

Norbertovo življenje je bil namreč izpremenil nepričakovani dogodek.

Dober teden po pogovoru s sinom je dejal vojvoda Norbertu pri obedu:

— Delal ne boš več tako kakor dolej.

Nadzoroval boš druge. Ukažoval jim boš pod mojim vodstvom.

Norbertu se je na obrazu poznaло, da očete ne verjam.

— Saj nisi več otrok, — je nadaljeval vojvoda, — hočem, da postaneš še pred mojo smrto samostojen, da te pozneje nenadna svoboda ne omame.

Vstal je, odšel v kot dvoranе, snel s stene prekrasno lovsko torbo in jo izročil sinu, rekoč:

— Zadovoljen sem s teboj in tu je dokaz. V tej torbi najdeš puško in vse pritikline. Moj čuvaj Thomas je prignal dave zate lovskoga psa, ki je privezan v drvarnici. Na lov boš hodil. Mlad človek ne more biti brez zabave. A ker imaš lovec tudi nepričakovane izdatke, sem ti

namenil nekaj denarja. Evo ga, toda nihče ga prehitro ne zapravi.

Starbi si bil lahko še dolgo govoril. Sin je stal široko odprtih ust in tako presenečen, da niti roke ni iztegnil po duktah, ki mu jih je ponujal oče; celo lovskie torbe ni odpril, da bi pogledal, kaj je v nji.

To pa vojvodi ni bilo po volji.

— Jarmicoton! — je zagodnjal, — nekam hladno sprejemaš dokaze moje ravnopravnosti!

Norbert je spoznal, da ne sme več molčati; napel je vse sile in zajecjal:

— Hvala vam za vašo prijaznost.

S tem pa Norbertu ni bilo prav nič ustrezeno. Prepozna je bil prišel s svojo velikodusnosti.

Toda lov se je bil že začel in zato je hodil s svojim psom Brunom redno vsak dan na lov. V psu je bil dobil končno dobrega tovariša.

Ni pa mogel pozabiti na Daumana. Informiral se je o njem pri delavcih in vsi so mu odgovorili, da je »prezident nevaren človek, zmožen vsega. Kljub temu je sklenil posetiti ga in vprašati za svet. Ta korak je pa odslal in to je bil zadnji svarilni glas pred prepadom, kamor ga je hotela pahniti neizprosna usoda.

IV.

Dauman je čakal v trdnem preprčaju, da se Norbert prej ali slej oglasti pri njem. Skoraj od ure do ure mu je bilo znano vse, kar se je godilo na gradu Champdoca, saj je imel povsod vhone. Zadnji pogovor starega vojvoda s sinom so mu tolmačili skoraj dobesedno. Dobro mu je bil znan tudi Norbertov položaj.

Norbert je bil ves teden hud notranji boj, nazadnje je pa le sklenil potrkat na vrata sovražnika svojega očeta.

— Rad bi se z vami posvetoval, — je začel, — v zadevi, ki je vam že znan; ker nisem izkušen, se obračam na vas.

Daumanu so se zaiskrile oči od prikrtega veselja, toda popraskal se je za ušeši.

— Veste kaj, gospod markiz, povem vam po pravici. Če mi zamerite ali ne...

— Ne bom vam zameril, kar brez skrbi povejte.

— No torej, razmišljaj sem o tej stvari. Siromak sem, gospod markiz, in nočem se vmesavati v take zadeve. Če vam kaj svetujem, prizričam račune vašega očeta. Ali si morete misliti mene, Daumana, v borbi z vsemogočnim in neizmerno bogatim vojvodom de Champdoca? Kaj bi se zgodilo, če bi zvedel za mojo predkrznost?

Norbert je spoznal, kam Dauman meri, in požuril se je z odgovorom:

— Lahko sem »divjak«, ovaduh pa ne znam biti. Če vam oblijubim, da ne bom nikomur črnih besedice, me nobena sila na svetu ne pripravi do tega, da bi prelomil besedo. Razumete?

— Ah, tako!

— Nikoli ne zve nihče od mena, da ste mi kaj povedali; častna beseda, da bom znal molčati.

Daumanu se je zjasnil obraz.

— Povejte mi torej, kaj naj storim, — je nadaljeval Norbert.

Dauman je pomežkal in odgovoril:

— Nič, gospod markiz. Do polnoletnosti imate še pičla tri leta; potrebujejo morate čakati.

Visokega niso zidali škofje

Odgovor g. L. P., ki se opira na ustno izročilo in trdi nasprotno

Ljubljana, 24. oktobra.

Pred mesecem sem v našem listu napisal, da Visokega v Poljanski dolini niso zidali škofje iz Freisinga, temveč da ga je zidal slovenski kmet. Obenem sem tudi pojasnil, da ni mogoče, da bi bili sedanji mogočno poslopje zidali škofje iz Freisinga, ki so se tako malo brigali za Loško gospodstvo, da je le redkodaj kak škof pogledal svojo posest, še manj so pa hodili sem na lov, ker so imeli doma na Lovškem dosten lepih revirjev. Lovških gradičev jim torej ni bilo treba zidati in lovskega gradita tudi drugje niso postavili v Loškem gospodstvu. Edini grad, ki je ostal razen Škofjeloškega gradu od njih, je grad pri sv. Duhu, sedaj last g. dr. Jerneja Demšarja. Pa niti tega niso zidali škofje sami, temveč njih uradnik mestni glavar Lambrecht iz Valvasorjevih časov. Bolj kakor za lov so se škofje pač brigali za našo zlato pšenico in zato še sedaj stoji na Spodnjem trgu v Škofji Loki njih velikanska kašča. Ker so pa imeli dosten žita, zato so škofje imeli tudi mline, le o kakem njihovem lovskem graditu ni nikjer sledu.

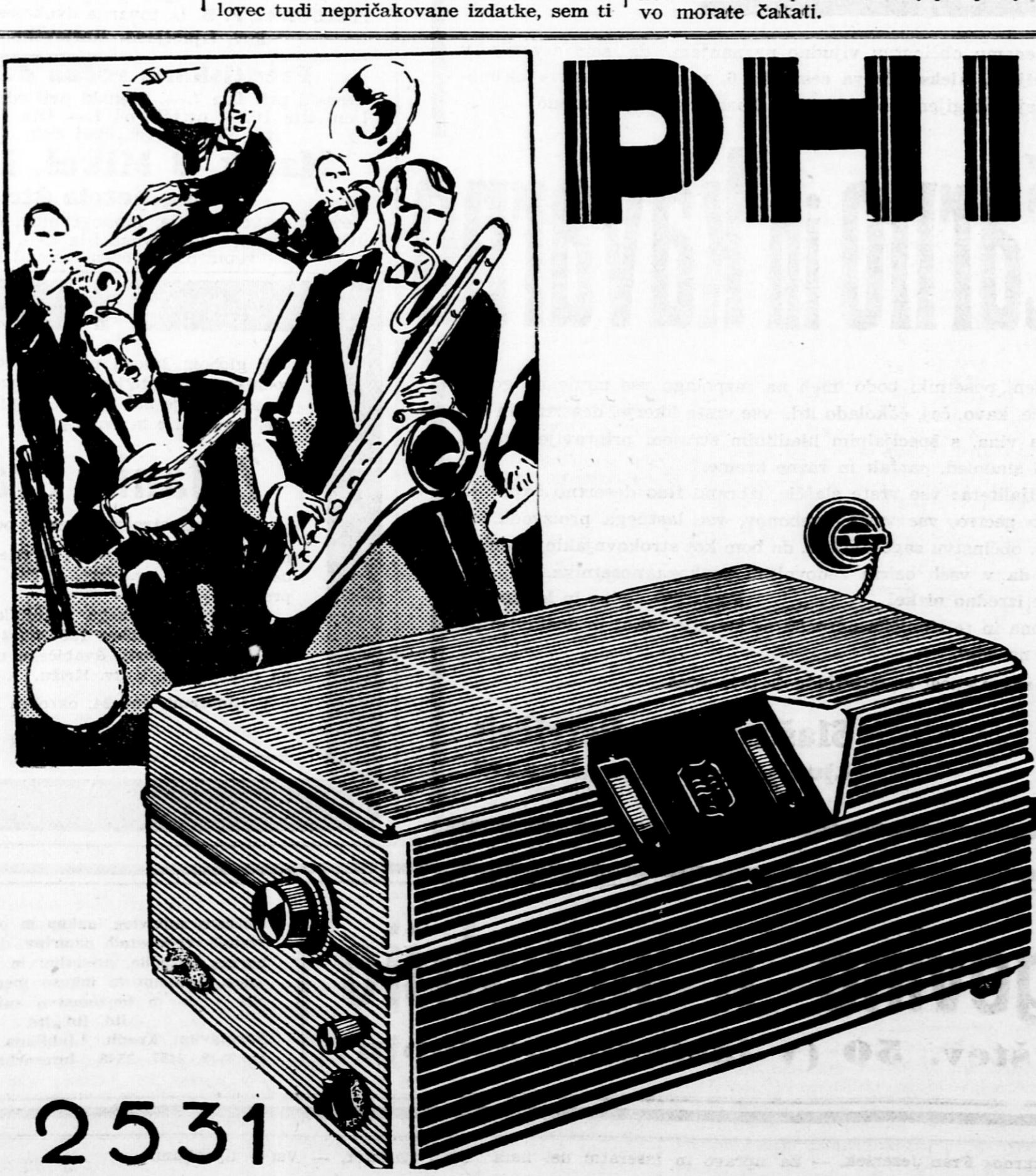
V našem narodu globoko vkorinjenena ponosnost pred gospodom je pa mojemu dragemu prijatelju Lovru iz Poljan, znamenu razlagatelju Tavčarjevih spisov, narekovala v nedeljo dne 4. t. m. v »Jutru« trditve, da je Visoko popolnoma gotovo nekdanja Škofovska last. Zgodovinar poljanske doline g. L. P. se sklicuje na ustno izročilo, torej na nezanesljive podatke in na pogresno mnenje, ki se je razširilo celo v učne knjige. Smo pač taki, da nimamo več respeka pred plemenito gospodo in se nam zdi lepše, da so si tako ponosno domačijo postavili slovenski kmetje, kakor če bi bil njem ustavnitelj najmogočnejši tuji velikans.

Ustno izročilo zna sploh povedati mnogo najlepših pripovedek, ki imajo večkrat celo drobno zrno resnice v sebi. Kar se Visokega tiče, je pa na ustnem izročilu le toliko resnice, da so bili Visočani podložni Škofja gospodstva, kakor tudi vse njih sosedje. Prvič se Visoko imenuje v urbarju Škofja gospodstva l. 1291. Tam so naštete vasice, vse kmetje in njih dajatve. Med drugimi zapiski tudi čitamo: In villa Wizzoch sunt illi hube culte et soluentes ouem sancti Georgii ut priores, kar se po naše pravi, da so na Visokem tri obdelane kmetije, ki morajo odražovati jagnje sv. Jurija, kakor prejšnji — namreč kmetije. Vsaka kmetija je torej dala gradu o sv. Juriju po enega jančka. O lovskem gradu, še manj pa o Škofovskem gradu, torej pred 640 leti ni sledu, zato pa poglejmo, če so ga morda škofje kupili in zidali pozneje.

V Škofji Loki je bilo le malo škofov. Konrad je l. 1322. prerezal sluga pri britju vrat, škofa Leopolda je pa l. 1381. vrzel konj raz sedanj kapucinski most v Selščico naravnost v naročje hladne smrti. Ta dva nesrečna škofa sta v Škofji Loki tudi pokopana. O drugih škofih vemo, da je l. 1475. obiskal Loko škof Sikst, l. 1499. tudi škof Filip in baje 1698. tudi škof Janez Frančišek Ecker v. Kaepfing, ki je pri ogledovanju svoje deželice morda obiskal tudi bogatega svobodnjaka Kalana na Visokem.

Kdor je posebno vnet za ustno izročilo, bo morda dejal, da se v urbarjih lahko najdejo še drugi podatki, kar je pa seveda popolnoma nemogoče, saj so ravno v teh urbarjih, ki so sedaj last univ. prof. dr. Milka Kosja in se mu zahvaljujem tudi za današnje podatke, navede tako točne, da spoznamo natančno vse njive in travnike ter sploh vsa zemljišča, razen tega pa celo, kaj in koliko so kmetje na svojih njivah pridelali, kakor tudi vse dajatve župniku, mežnarju in loški graščini. G. L. P. naj mi torej ne zameri — ali z ustnim izročilom to pot ni nič, ker so Visoko zidali in bili tega prekrasnega kocička naše zemlje gospodarji vedno le slovenski kmetje.

A. G. Ante

PHILIPS

ZOPET NA ČELU...

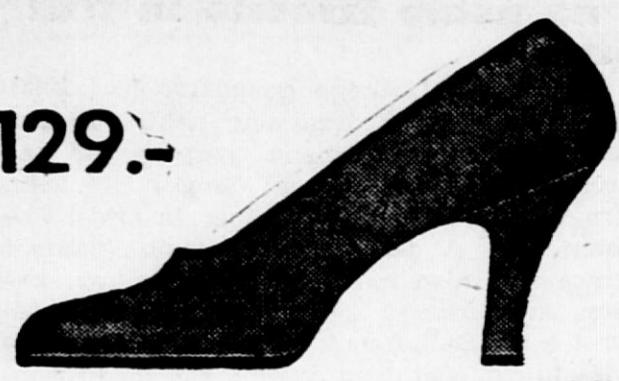
Ko so se preje zahitevali aparati
z dobrimi rezultati in se ni vprašalo za ceno... tedaj so bili Philipsovi aparati oni, kateri so tudi najkritičnejšega poslušalca zadovoljevali.

Danes poslušalec zahteva isti efekt
toda za nizo ceno... In zopet so Philipsov aparati oni, ki dajejo
najboljše rezultate, najbolj lahko
rokovanje, načiteleško reprodukcijo
za sorazmerno nizko ceno.

Rata**Vsaki obleki ustrezni čevlji.**

129.-

Vrsta 9715-03

Ti so jake priljubljeni za ples in družbo. Iz belega ali črnega atlaša z visoko peto tudi za Din 129.-

129.-

Vrsta 9775-03

Okusni atlašni čevlji z elegantno in visoko peto. Bela barva je ustrezna Vašim plesnim oblekam. Iz črnega kota za Din 69.-

169.-

Vrsta 9845-03

Čevlji za vsako priliko. Imamo jih iz laka, ševra in semiša. Jako so enostavni in elegantni. Za ulico in družbo so Vam ti čevlji vsekakor potrebeni.

199.-

Vrsta 9805-54

Elegantni in lepi čevlji s podplatom kažejo kože. Imamo veliko izbiro iz laka, semiša in boksa z raznimi temnejšimi odtenki.

Rata

Več parov nogavic

Prijeten občutek imate, ako pogostog menjate nogavice. Imamo bogato izbiro raznih nogavic vseh modernih barv za vsak obleko in za vsak dan. Obračajte se na naše prodajalce. Oni Vam bodo najbolje priporočili, katere nogavice si izberete.

Advokat

dr. Josip Klepec

je preselil svojo pisarno v novo palačo "Grafike" vogal Miklošičeve - Masarykove ceste št. 14

Slabi zobje

Kvarijo majlepši obraz. Neprijeten duh ust je zopren. Obe bibi odstranite že z enkratno uporabo krasno osvežujoče Chlorodont-paste. Zobje dobijo krasen sijaj slonovine. Poskusite najprej z malo tubo, ki stane Din 8. — Velika tuba stane Din 13. — Dobiva se povsod.

OSVALD DOBEIC

Ljubljana

PRED ŠKOFIJO STEV. 15

priporoča svojo bogato zalogo galerijskega, kratkega in modnega blaga po najnižjih cenah. Velika izbiro vseh vrst nogavic, D. M. C. in C. M. S. predmetov. NA DEBELO!

NA DROBNO!

**Najboljši
brnski blagovi**

Zajamčeno čistovoljene
moške in damske blagove
zadnjih novosti za

jesensko in zimsko sezijo
razpošilja starorenomirana zaloge tvornice sukna
SIEGEL - IMHOF, BRNO

Palackého tr. 12. Českoslovaška.

Največja izbiro. — Najnižje tvorniške cene. — Najsočnejša izvršitev vseh naročil. — Na zahtevo vzorec zastonj in poštne prosto.

>Mali oglasi<

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakih
Za odgovor znakom! — Na sprašanja brez znamke ne
— odgovarjam — Najmanjši oglas Din 5.—

MORSKE RIBE!

Danes sveže pošiljke! Vina dalmatinska iz lastnih vinogradov; novo in moš po Din 10.— se toči v gostilni na dvorišču Hotela Tratnik, Sv. Petra cesta 25 in v Šiški, Medvedova ulica 30 v gostilni »Primorje«. — Se priporoča Sunara. 2933

NA OBROKE

Iahko kupite kar potrebujete skoraj v vsej večji ljubljanskih trgovinah s posredovanjem Kreditne zadruge etajnih trgovcev v Ljubljani. Cigaletova ulica 1 (pri sodniji). 93/L

500 DINARJEV TEDENSKO

plačamo zgovornim osebam s številnimi poznanstvi! Perssons, Ljubljana, Poštni predel 307. — Znamko za odgovor! 56/L

URE POPRAVLJA

renovira — večletno jamstvo — Fran Korošec, urar, Ljubljana, Sv. Petra cesta 55/I, vhod Vidovdanska cesta št. 1.

POZOR LESNA INDUSTRIJA

Avtomatska stružnica, fabrikat Kirchner, nova, za izdelovanje najraznovrstnejših stružnih predmetov — ugodno naprodaj. — O. Žužek, Ljubljana, Tavčarjeva 11. 2948

ZENITNA PONUDBA

Vdovec srednje starosti, na deželi, s par otročči, trezen, miren in usmiljenega srca z 200.000 Din prihranka, se želi poročiti in ne gleda na bogastvo, ne na lepoto, samo na primeren začaj. Denar postranksa stvar, seveda če bi bilo denarja še več, bi bil lepi napredek za gospodarstvo. — Tajnost zajamčena. Ponudbe če mogote s sliko na upravo »Slov. Naroda« pod »Obrtnik 2952«.

Klavirji!**pianini**

Kupujte na obroke

od Din 400.—

prve svetovne fabrikate: Bösendorfer, Steinway, Fürster, Petrof, Höglzi, Stingl originali, ki so nesporno najboljši! (Lahko, precizna mehanika.) Prodaja jih izključno iz sodni izvedenec in blivši učitelj Glasbene Matice

Alfonz Breznik

Aleksandrova cesta št. 7 (vogal Beethovenove ulice)

Najcenejša posojevalnica.

NAZNANILO OTVORITVE!

Cenjenemu občinstvu vladu naznanjam, da sem otvorila v Ljubljani, Aleksandrova cesta št. 6, v palači »Dunav« najmodernejšo, higienično in v vsem komfortom opremljeno

slaščičarno in kavarno

Cenjeni posetniki bodo imeli na razpolago vse mrzle in gorke piščake, kavo, čaj, čokolado itd., vse vrste likerje, desertna in domača vina, s špecialnim hladilnim strojem pripravljen vedno sveži sladoled, parfait in razne kreme.

Špecialitet: vse vrste slaščic, izbrano fino desertno čajno in slano pecivo, vse vrste bonbonov, vse lastnega proizvoda. — Cenj. občinstvu zagotavjam, da bom kot strokovnjakinja nudila vse, da v vseh ozirih zadovoljim vsakega posetnika.

Cene izredno nizke! Postrežba točna in kulantna!

Osebna in telefonična naročila se izvršijo takoj in dostavijo po želji na dom.

Za naklonjenost se najvljudneje priporoča

Slaščičarna Petriček
Ljubljana, palača »Dunav«

Prav mehkó in brez skribi
na teh preprogah se sedí!

PREPROGE
VSEH VRST IN VELIKOSTI!

A. & E. SKABERNÉ
LJUBLJANA

Telefon 23-59

Rata

Več parov nogavic

Prijeten občutek imate, ako pogostog menjate nogavice. Imamo bogato izbiro raznih nogavic vseh modernih barv za vsak obleko in za vsak dan. Obračajte se na naše prodajalce. Oni Vam bodo najbolje priporočili, katere nogavice si izberete.

Sveže najfinje noveško

ribje olive

iz lekarne Dr. G. PICCOLI-ja v Ljubljani se priporoča bledim in slabotnim osebam.

IVAN MAGDIČ

krojač
Ljubljana, Gledališka ul. št. 7, se priporoča za jesensko sezono. 2909

ROČNI VOZIČEK

štirikolesni, popolnoma nov — proda ali zamenja za moško kolo Franc Prijatelj, Sodražica. 2930

L. Mikuš

Ljubljana,

Mestni trg 15

priporoča svojo zalogo trgov in solnicnikov ter sprehajalnih palic. Popravila se izvršujejo :- točno in solidno. :-

Makulaturni papir

kg à Din 4.—

prodaja uprava, Slovenskega Naroda,

OCARINJENJE

vseh uvoznih in izvoznih in tranzitnih pošiljk oskrbi hitro, skrbno in po najnižji tarifi

RAJKO TURK

carinski posrednik, LJUBLJANA, Masarykova cesta 9 (nasproti carinarnice). — Revizija pravilnega zaračunavanja carine po meni deklariranega blaga in vse informacije brezplačno.

Izdelujejo se najnovnejši modeli otroških vozičkov, razen najnovnejša ikokolesa, šivalni stroji in motorji. Večja izbiro. Najnižje cene. Cenik franko.

»TRIBUNA« F. B. L. tovarna dvokoles in otroških vozil, Ljubljana, Karlovska cesta 4.

Prediskana ročna dela za vse!

Stenski prti Din 7.—, Stenski prti rdeče ali modro obrobjeni Din 10.—, prtički od 1.— Din naprej, blazine, milie itd. Novi vzorci, čisti tisk, dobro blago.

Matek & Mikeš, Ljubljana

poleg hotela Štrukelj

Vezenje zaves, perila, monogramov, entlanje, ažuriranje. »Breda« žepni robci komad Din 2.—, beli in barvasti batist žepni robci vezeni komad Din 6.—.

V globoki žalosti naznanjam vsem srodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš nadvise ljubljeni soprog, oče, brat, stric in svak, gospod

Židanik Franc

orož stražnjojster v pok.

po dolgem mukopolnem trpijanju, prevoden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu premulin.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v nedeljo 25. oktobra 1931 ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Švabiceva ulica št. 15, na pokopališče k Sv. Kriziju.

V Ljubljani, dne 24. oktobra 1931.

ZALUJOČI OSTALI

Mestni pogrebni zavod

Kreditni zavod za trgovino in industrijo
LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 50 (v lastnem poslopu)

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakvrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut borzna naročila, preduumi in krediti vsake vrste, ekskompt in inkaso menic ter nakažila v tu in inozemstvo safe - deposita itd. itd.

Brzojavke: Kredit, Ljubljana. — Telefon št. 2040. 2457. 2548. Interurban 2706. 2806.